

Anna Zelíková se narodila 19. července 1924 v Napajedlích. Navštěvovala mateřskou, obecnou a měšťanskou školu v ústavě „Ludmila“ sester sv. Kříže v Napajedlích. Řeholní sestry sv. Kříže měly velký vliv na její náboženskou výchovu. Rozhodný obrat v jejím životě znamenalo první svaté přijímání, které přijala 25. května 1933. Již tehdy zatoužila zcela se obětovat Bohu. Hlubokým dojmem na ni zapůsobila také primiční mše napajedelského rodáka P. Josefa Zavadila v roce 1937. Tehdy se Anička, jako třináctiletá dívka, rozhodla obětovat svůj život za posvěcení kněží.

Na Zelený čtvrtek 14. dubna 1938 se náhodně dozvěděla o zabíjení nenarozených dětí. Byla tím vnitřně hluboce otřesena a nabídla se Bohu jako smírná oběť za tyto hříchy. Následujícího dne na Velký pátek 15. dubna 1938 před vystavenou Nejsvětější svátostí v Božím hrobě tuto nabídku obnovila. Tu se rozkašlala a následovalo první chrlení krve z plic. Zaplavila ji nesmírná radost, že její oběť byla přijata, že může trpět za druhé. Těžká nemoc, která pak pomalu stravovala její síly, byla jí Ježíšovou odpovědí na její nabídku a naplňovala ji vnitřním štěstím. Duchovní oporu nalézala u sestry Ludmily Tichopádové, kterou pokládala za svou duchovní matku, a u P. Josefa Hloucha, pozdějšího českobudějovického biskupa, který se stal jejím duchovním vůdcem.

V den svátku Narození Panny Marie 8. září 1938 zasvětila na jeden rok své panenství Panně Marii na Svatém Hostýně slibem čistoty a za rok se potom zavázala tímto slibem na celý život. Toužila vstoupit do kláštera karmelitek v Praze, ale pro nemoc to nebylo možné. Byla tedy přijata do III. řádu karmelského. Dostala řeholní jméno Marie od svátostného Srdce Ježíšova a řeholní sliby chudoby, čistoty a poslušnosti složila 7. února 1941. Na znamení svého zasvěcení přijala škapulíř Panny Marie Karmelské 2. června 1941.

Svou životní oběť zakončila ve čtvrtek 11. září 1941 při ranním zvonění Anděl Páně se šťastným úsměvem a se slovy: „Všechno je tak krásné. Nechtěla bych s nikým měnit. Miluji Ježíše, mám ho tolik ráda.“

Od roku 1954 začala pátrat po informacích o životě a písemnostech týkajících se Aničky Zelíkové řeholní sestra Iva Moučková, která téhož roku napsala její stručný životopis. V roce 1985 byl šetřením spíše soukromého rázu pověřen P. František Polášek.

V roce 1991 byla ustavena řádná komise, diecézním postulátorem se stal P. Polášek. 13. března 1991 na základě souhlasu Kongregace pro svatořečení se Anička Zelíková stala služebnicí Boží a bylo zahájeno oficiální diecézní šetření, které skončilo 8. prosince 1995. V únoru roku 1996 pak odvezl P. Polášek dokumentaci ohledně služebnice Boží Aničky Zelíkové do Říma na Kongregaci pro svatořečení.

Byl ustanoven advokát, který připraví tzv. proces pro proces, ve kterých je nutno zpracovat politickou, hospodářskou a náboženskou situaci ve státě, v kraji a v rodině. Zpracování pozice, její překlad a předání cenzorům, jejich posudky a další komise, to vše si vyžádá určitý čas. Jakmile skončí tento první proces o heroických ctnostech služebnice Boží Aničky Zelíkové, měla by být prohlášena za ctihodnou. Potom bude následovat druhý proces o zázraku na přímluvu Aničky Zelíkové, avšak až poté, co se takový zázrak stane.

Kdokoliv by chtěl informovat o milostech, které obdržel na přímluvu služebnice Boží Anny Marie Zelíkové, může se obrátit na arcidiecézního postulátora Arcibiskupství olomouckého

Mons. Františka Poláška, Arcibiskupství olomoucké, Wurmova 9, pošt. schr. 193, 771 01 Olomouc, e-mail: polasekf@arcibol.cz.

Více informací o životě a odkazu Aničky Zelíkové, její fotografie i modlitby za její blahorečení jsou dostupné na webové adrese www.anickazelikova.cz.